

DECIZIE

31 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursurile declarate de către Societatea Comercială „Luciada Consulting” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Ghedrovici Nicolae și Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Luciada Consulting” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Societatea Comercială „Luciada Consulting” Societate cu Răspundere Limitată, casată hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 01 februarie 2016 în partea respingerii constatării încălcării dreptului la executare în termen rezonabil și repararea prejudiciului moral și în partea casată emisă o nouă hotărâre, în rest hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 01 februarie 2016 a fost menținută,

c o n s t a ț ă:

La 19 august 2015, SC „Luciada Consulting” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al RM cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii a invocat că la data de 16 mai 2009 a fost depusă cererea de chemare în judecată de către SC „Luciada Consulting” SRL împotriva lui Levinte Nicanor cu privire la încasarea sumei de 2 243 129,66 lei care reprezintă redevențele de leasing conform contractului de leasing financiar.

Menționează că prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 27 mai 2009, s-a aplicat sechestru asupra 1/2 cotă-parte ideală deținută de pârât în imobilul situat în mun. Chișinău, str. Arheolog Ion Cassia-Suruceanu, 5, nr. cadastral

0100101.025.01, precum și asupra automobilului de model „Mercedes GL” cu nr. de înmatriculare C NL 101.

În continuare susține că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 iulie 2009, s-a casat încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 27 mai 2009, fiind anulate toate măsurile de asigurare care au fost aplicate.

Astfel, relevă că urmare a anulării măsurilor de asigurare sub formă de sechestrul aplicat prin încheierea sus enunțată, Levinte Nicanor a înstrăinat automobilul de modelul „Mercedes GL” cu nr. de înmatriculare C NL 101 și imobilul situat în mun. Chișinău, str. Arheolog Ion Cassia-Suruceanu, 5, nr. cadastral 0100101.025.01.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 05 noiembrie 2012, acțiunea a fost admisă parțial, fiind încasat de la Levinte Nicanor în beneficiul SC „Luciada Consulting” SRL suma de 28 669,05 euro cu titlu de rate de leasing, suma de 12 000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată și declarată rezilierea contractului de leasing financiar nr. 001 din 13 iunie 2006.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2013, a fost admis parțial apelul declarat de către SC „Luciada Consulting” SRL, casată hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 05 noiembrie 2012 și emisă o nouă hotărâre prin care s-a încasat de la Levinte Nicanor în beneficiul SC „Luciada Consulting” SRL suma de 1 025 397,81 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 10 256,35 lei.

La acest segment, afirmă că la data de 16 aprilie 2013 a fost intentată procedura de executare silită a documentului executoriu emis în baza deciziei sus menționate de către executorul judecătoresc Bajag Vitalie.

Relatează că prin încheierile executorului judecătoresc Bajag Vitalie, în privința debitorului au fost aplicate interdicții la toate organele abilitate deținătoare de registre, inclusiv la băncile comerciale, fiind informat că după Levinte Nicanor, este înregistrat automobilul de model „Mercedes B 1420 L” iar după soția acestuia Levinte Veronica sunt înregistrate patru unități de transport, în privința cărora au fost aplicate interdicții de înstrăinare.

La fel, invocă că după o perioadă de doi ani, în decursul căreia nu a fost întreprinsă nici o acțiune în vederea executării hotărârii, la data de 15 mai 2015, executorul judecătoresc Bajag Vitalie a emis încheierea privind reținerea a 20 % din salariul debitorului de la ultimul loc de muncă.

Suplimentar evidențiază faptul că prin acțiunile instanței de judecată de anulare a măsurilor de asigurare în situația în care era evident că exista un pericol sporit pentru apariția imposibilității executării unei eventuale hotărâri judecătorești, instanța a încălcat dreptul SC „Luciada Consulting” SRL la un proces echitabil prevăzut de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Se mai invocă că lipsa acțiunilor din partea executorului judecătoresc Bajag Vitalie a dus la imposibilitatea executării hotărârii judecătorești, or ultimul fiind informat despre dreptul de proprietate în privința unităților de transport deținute de debitor, nu a dispus vânzarea silită a acestora, dispunând doar aplicarea sechestrului.

Remarcă că creditorul SC „Luciada Consulting” SRL a avut un comportament responsabil pe durata executării, iar neexecutarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2013 i-au cauzat prejudicii de ordin material și moral.

În asemenea circumstanțe, consideră că imposibilitatea de executare se datorează lipsei de acțiuni din partea autorităților statului prin neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii când acestea erau evident necesare, ca consecință permițând debitorului

înstrăinarea bunurilor ce puteau constitui masa debitoare și neîndeplinirea obligațiilor impuse de lege de executorul judecătoresc.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 22, art. 70, art. 74, art. 125, art. 126 din Codul de executare, art. 3, art. 4 din Legea privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 87 din 21 aprilie 2011, art. 6 paragraful 1 și art. 1 al protocolului nr. 1 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului.

Solicită constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2013, încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul SC „Luciada Consulting” SRL a sumei de 1 035 654,16 lei cu titlu de prejudiciul material, a sumei de 376 254,54 lei cu titlu de dobânda de întârziere, a prejudiciului moral în mărime de 1 500 euro și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 01 februarie 2016, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2016, a fost admis apelul declarat de către SC „Luciada Consulting” SRL, casată parțial hotărârea primei instanțe în partea respingerii capetelor de cerere privind constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil și repararea prejudiciului moral și emisă în această parte o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial, fiind constatată încălcarea dreptului lui SC „Luciada Consulting” SRL la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și încasat din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul SC „Luciada Consulting” SRL suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciul moral, în rest acțiunea a fost respinsă, iar hotărârea primei instanțe menținută.

La 24 octombrie 2016, SC „Luciada Consulting” SRL, reprezentată de avocatul Ghedrovici Nicolae a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel în partea respingerii pretențiilor cu privire la repararea prejudiciul material și diminuarea prejudiciului moral și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acestor cerințe.

În motivarea recursului a invocat că nu este de acord cu decizia instanței de apel în partea ce ține de respingerea pretențiilor cu privire la repararea prejudiciului material și diminuarea prejudiciului moral.

Astfel, invocă că la aprecierea prejudiciului material se va lua în calcul perioada reală de neexecutare și calculul sumelor cu titlu de prejudiciul material se va distinge în două capete- prejudiciul material real (de obicei valoarea obiectului neexecutării) și penalității (dobânzi de întârziere) calculate prin prisma prevederilor art. 619 din Codul civil.

La fel, menționează că cuantumul prejudiciului material de obicei constă din valoarea obiectului neexecutării și penalității sub forma de dobânda de întârziere.

În acest context afirmă că legătura de cauzalitate între încălcarea dreptului la durata rezonabilă și a prejudiciului suferit, este evident că odată cu constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești ce s-a manifestat prin neîndeplinirea obligațiilor impuse de lege și inacțiunea executorului judecătoresc, recurentul și-a pierdut șansa că hotărârea judecătorească să fie executată și ca să-și întoarcă sumele adjudecate în mod legal.

Prin urmare pretenția cu privire la repararea prejudiciului material urma să fie admisă integral și era necesar dispunerea încasării valorii obiectului neexecutării care este suma de 1 035 654,16 și a dobânzii de întârziere legală prevăzută de art. 619 Cod civil, care până la data de 03 august 2015 constituie suma de 529 148,34 lei.

În continuare, în partea ce ține de repararea prejudiciului moral, remarcă că din analiza jurisprudenței CEDO în cazurile de neexecutare se poate constata că mărimea acestuia este de aproximativ 600 euro pentru 12 luni de întârziere și câte 300 euro pentru fiecare perioadă următoare de 6 luni de întârziere.

Indică că termenul integral de neexecutare în termen a hotărârii judecătorești curge până la emiterea hotărârii prin care se constată această încălcare.

Sub acest aspect, afirmă că constatarea încălcării a termenului rezonabil de executare a hotărârii a fost efectuată prin decizia contestată la data pronunțării-15 septembrie 2016, în consecință termenul integral de neexecutare este de 3 ani și 6 luni (20 martie 2013-15 septembrie 2016).

Ținând cont de cele relatate, susține că cuantumul prejudiciului moral în prezent este de 2 100 euro și nicidecum 10 000 lei cum a fost apreciat de către instanța de apel.

Suplimentar evidențiază faptul că prejudiciul moral în mărime de 2 100 euro rezultă și din miza pentru SC „Luciada Consulting” SRL a hotărârii neexecutate care este una extrem de mare, deoarece recurentul este o societate comercială a cărei scopul de bază este desfășurarea activității economice și acumulare de profit, iar în cazul dat societatea a fost pusă în imposibilitate de a-și desfășura acest scop primordial.

La 16 decembrie 2016, Ministerul Justiției al RM, la fel, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe sau emiterea unei hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a apreciat eronat normele de drept material ce reglementează examinarea acțiunilor privind repararea de către stat a prejudiciului material prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, în condițiile în care executorul judecătoresc a reacționat imediat la toate cererile intimatului și a întreprins măsurile posibile care puteau a fi efectuate în mod rațional în scopul executării documentului executoriu vizat.

Menționează că la caz instanța de apel avea sarcina exclusivă de a analiza dacă măsurile adoptate de către executorul judecătoresc au fost adecvate, suficiente și să analizeze dacă a fost respectat termenul rezonabil de executare a hotărârii judecătorești nemijlocit de către acesta.

Or, intervalul de timp ce necesită a fi luat în considerare la calcularea termenului rezonabil va constitui acea perioadă de timp când documentul executoriu s-a aflat spre executare la executorii judecătorești.

În acest sens, relatează că instanța de apel la emiterea deciziei, a apreciat arbitrar poziția participanților la proces și a dat dovadă de o examinare superficială a probelor anexate la materialele cauzei, în special a raportului motivat din care se deduce expres că conduita autorității responsabile de executarea hotărârii judecătorești este una conformă cu legislația în vigoare și nu relevă indicii privind lipsa de diligență.

Cu referire la pretenția privind încasarea prejudiciului material, invocă că statul nu a avut și nici nu are careva obligații pecuniare față de intimat și încasarea sumei datoriei din contul bugetului de stat prin schimbarea debitorului este inadmisibilă.

La acest capitol, menționează că purtătorul obligației pecuniare față de intimatul SC „Luciada Consulting” SRL este debitorul și nu statul.

Remarcă că instanța de apel neîntemeiat a ajuns la concluzia de a încasa suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciul moral cauzat în urma încălcării termenului rezonabil la executarea hotărârii judecătorești, în condițiile în care pricina nu a fost examinată sub toate aspectele și s-a dat o apreciere incorectă a probelor prezentate.

În conformitate cu art. 434 al. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei instanței de apel din 15 septembrie 2016 a fost expediată în adresa recurenților SC „Luciada Consulting” SRL și Ministerul Justiției al RM, la 10 octombrie 2016, fapt confirmat prin copia scrisorii de însoțire nr. 8575 (f. d. 221), însă date care ar confirma și recepționarea acesteia de către destinatari la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurenții SC „Luciada Consulting” SRL și Ministerul Justiției al RM, s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile la 24 octombrie 2016 și respectiv la 16 decembrie 2016, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul declarat de Ministerul Justiției al RM, de a admite recursul declarat de SC „Luciada Consulting” SRL cu casarea parțială a deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri în partea casată din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Din materialele dosarului rezultă că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2013, s-a respins apelul declarat de către Levinte Nicanor, s-a admis apelul declarat de către SC „Luciada Consulting” SRL, s-a casat parțial hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 05 noiembrie 2012 și s-a emis o nouă hotărâre prin care acțiunea SC „Luciada Consulting” SRL a fost admisă parțial, fiind încasat de la Levinte Nicanor în beneficiul SC „Luciada Consulting” SRL datoria în suma de 1 025 397,81 lei, în rest cerințele au fost respinse ca neîntemeiate. S-a respins cererea reconvențională depusă de către Levinte Nicanor și s-a încasat de la Levinte Nicanor în beneficiul SC „Luciada Consulting” SRL cheltuieli de judecată în sumă de 10 256,35 lei (f. d. 41-49, vol. I).

La fel s-a constatat că SC „Luciada Consulting” SRL a prezentat spre executare biroului executorului judecătoresc Bajag Vitalie, titlul executoriu nr. 2-76/12 din 20 martie 2013, emis în baza deciziei Curții de Apel Chișinău cu privire la încasarea de la Levinte Nicanor în beneficiul SC „Luciada Consulting” SRL datoria în suma de 1 025 397,81 lei și suma de 10 256,35 cu titlu de cheltuieli de judecată (f. d. 50, f. d. 51, vol. I).

Prin încheierea executorului judecătoresc Bajag Vitalie, nr. 033-187/13 din 16 aprilie 2013, s-a aplicat sechestru pe conturile bancare deținute de Levinte Nicanor la

băncile comerciale naționale, s-a aplicat restricții în privința lui Levinte Nicanor la eliberarea pașaportului, s-a aplicat interdicție OSC Centru la prestarea serviciilor de stare civilă, s-a aplicat interdicție de înstrăinare a bunurilor imobile și mobile deținute de debitor și de soția acestuia, s-a aplicat interdicția la efectuarea modificărilor în actele de constituire în cadrul societăților comerciale la care debitorul este fondator (f. d. 77, vol. I).

Tot materialul probator atestă că executorul judecătoresc a înaintat demersuri privind aplicarea interdicției de a părăsi țara față de debitor (f. d. 92, f. d. 126, vol. I), iar prin încheierea cu privire la reținerea din salariul debitorului din 15 mai 2015, executorul judecătoresc Bajag Vitalie a dispus obligarea SRL „Vintrans Grup” să rețină lunar câte 20 % din salariu și din alte venituri îndreptate spre achitare debitorului Levinte Nicanor începând cu data primirii prezentei încheieri și până la achitarea integrală a datoriei stabilită conform documentului executoriu (f. d. 135, vol. I).

Actele cauzei atestă și faptul că prin încheierea de strămutare a documentului executoriu nr. 033-1r/15 din 20 mai 2015, de către executorul judecătoresc Bajag Vitalie, în baza cererii creditorului SC „Luciada Consulting” SRL a fost dispusă strămutarea documentului executoriu către executorul judecătoresc Pașa Nicolae (f. d. 139, vol. I).

Din considerentul că documentul executoriu nu a fost executat, SC „Luciada Consulting” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al RM, solicitând constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2013, încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul SC „Luciada Consulting” SRL a sumei de 1 035 654,16 lei cu titlu de prejudiciul material, a sumei de 376 254,54 lei cu titlu de dobânda de întârziere, a prejudiciului moral în mărime de 1 500 euro și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5 000 lei.

Fiind investită cu examinarea pricinii în cauză, având ca obiect constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și încasarea prejudiciului material și moral, prima instanță a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii, dispunând respingerea cerințelor înaintate de SC „Luciada Consulting” SRL.

Judecînd apelul declarat de către SC „Luciada Consulting” SRL, instanța de apel a ajuns la concluzia temeinicii acestuia și, casînd parțial hotărârea primei instanțe în partea respingerii capetelor de cerere privind constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil și repararea prejudiciului moral, a pronunțat o nouă hotărâre cu privire la admiterea parțială a acțiunii, constatînd încălcarea dreptului SC „Luciada Consulting” SRL la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și încasînd din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul SC „Luciada Consulting” SRL suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciul moral, în rest acțiunea a fost respinsă, iar hotărârea primei instanțe menținută.

În susținerea concluziei sale instanța de apel a invocat prevederile art. 2 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011, privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, care indică că orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești poate adresa în instanță de judecată o cerere de chemare în judecată

privind constatarea unei astfel de încălcări și repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, în condițiile stabilite de prezenta lege și de legislația procesuală civilă. Repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se face doar în măsura în care încălcarea a avut loc din cauze ce nu pot fi imputate exclusiv persoanei care a depus cererea de reparare a prejudiciului.

Raportând la caz prevederile legale menționate și reieșind din specificul acțiunii, instanța de recurs relevă că, instanța de apel, just au ajuns la concluzia că neexecutarea documentului executoriu în perioada 20 martie 2013-01 februarie 2016 constituie o încălcare a dreptului SC „Luciada Consulting” SRL la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și prezintă o violare a dreptului subiectiv al acestuia, iar neexecutarea se datorează executorului judecătoresc.

Or, după cum a fost constatat, la caz după aplicarea sechestrului pe toate mijloacele de transport înregistrate după creditorul Levinte Nicanor precum și a soției sale Levinte Veronica și anume pe automobilele Mercedes B 1420L cu nr. de înmatriculare C FK 097, Mercedes 1840 cu nr. de înmatriculare C KL 736, Mercedes 1853 LS cu nr. de înmatriculare C GR 050, Volkswagen Passat cu nr. de înmatriculare C FJ 210, Mercedes 1838LS cu nr. de înmatriculare C JE 707, executorul judecătoresc Bajag Vitalie în contradicție cu art. 126 alin. (1) din Codul de executare, care indică că dacă actele de aplicare a sechestrului asupra bunurilor nu au fost contestate în termenul prevăzut la art. 118 alin. (5) din prezentul cod, executorul judecătoresc este obligat să inițieze, în cel mult 10 zile, procedura de vânzare a bunurilor sechestrate, nu a inițiat vânzarea acestor bunuri.

Sub acest aspect, instanța de apel corect a reținut că după scurgerea unui termen de 2 ani din momentul intentării procedurii de executare, abia la data de 15 mai 2015 executorul judecătoresc Bajag Vitalie a dispus obligarea SRL „Vintrans Grup” să rețină lunar câte 20 % din salariu și din alte venituri îndreptate spre achitare debitorului Levinte Nicanor începând cu data primirii prezentei încheieri și până la achitarea integrală a datoriei stabilită conform documentului executoriu (f. d. 135, vol. I), din care motive executarea documentului executoriu din 20 martie 2013 nu poate fi apreciată ca fiind una deplină și efectuată în termen rezonabil.

Totodată, în acord cu instanța de apel, instanța de recurs constată drept întemeiată concluzia de a respinge pretențiile cu privire la repararea prejudiciului material, deoarece din prevederile Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011, privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, rezultă că actul judecătoresc nu constituie temei pentru încasarea din contul statului a sumelor adjudecate printr-un document executoriu, ci servește drept temei pentru repararea prejudiciului cauzat pentru neexecutarea în termen rezonabil al unei hotărâri judecătorești.

Instanța de recurs constată, însă, că fiind, la soluționarea pricinii, stabilite pe deplin circumstanțele care au importanță pentru judecarea cauzei, concluziile instanței de apel și soluția dată în privința stabilirii mărimii prejudiciului moral sunt incorecte, fapt ce rezultă din interpretarea greșită a prevederilor legale aplicabile raportului juridic în litigiu.

Conform art. 2 alin. (6) al Legii privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 87 din 21 aprilie 2011, stipulează că mărimea reparației prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se stabilește de instanța de judecată în fiecare caz în parte, în funcție de circumstanțele cauzei în cadrul căreia a fost comisă încălcarea, precum și de pretențiile invocate de reclamant, de complexitatea cauzei, de comportamentul reclamantului, de conduita organului de urmărire penală, a instanței de judecată și a autorităților relevante, de durata încălcării și de importanța procesului pentru reclamant.

În acest sens, este de menționat că criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral sunt complexitatea cauzei, comportamentul reclamantului, conduita organului de urmărire penală, a instanței de judecată și a autorităților relevante, durata încălcării și importanța procesului pentru reclamant.

Potrivit art. 5 alin. (1) din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011, în urma constatării faptului că a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, instanța de judecată decide asupra acordării unei satisfacții echitabile de la bugetul de stat în contul reparării prejudiciului moral.

Cu referire la prevederile enunțate, reieșind din specificul acțiunii și în virtutea competenței sale de a determina mărimea compensației pentru prejudiciul moral în funcție de cele constatate, instanța de recurs relevă că mărimea compensației solicitate spre încasare de către SC „Luciada Consulting” SRL cu titlu de prejudiciu moral în mărime de 1 500 euro este exagerată, iar cea încasată de către instanța de apel în mărime de 10 000 lei, nu este echitabilă și suficientă pentru prejudiciul suferit, fapt ce impune necesitatea casării în parte a deciziei instanței de apel.

În susținerea concluziei date instanța de recurs reține că materialul probator anexat la actele cauzei, denotă incontestabil faptul că SC „Luciada Consulting” SRL i-a fost încălcat dreptul la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, iar măsurile sus menționate care au fost efectuate de către executorul judecătoresc nu pot fi apreciate ca depline și fiind efectuate în termen rezonabil.

În asemenea împrejurări și ținând cont de faptul că lui SC „Luciada Consulting” SRL i-a fost încălcat dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că suma de 20 000 lei cu titlu de prejudiciul moral este reală și rezonabilă.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Ministerul Justiției al RM, de a admite recursul declarat de SC „Luciada Consulting” SRL cu casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea încasării prejudiciului moral și de a emite o nouă hotărâre în această parte, prin care a încasa de la bugetul de stat gestionat de Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul Societății Comerciale „Luciada Consulting” Societate cu Răspundere Limitată cu titlu de prejudiciu moral suma de 20 000 (două zeci mii) lei. În rest decizia instanței de apel se menține.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) și lit. b), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Se admite recursul declarat de către Societatea Comercială „Luciada Consulting” Societate cu Răspundere Limitată.

Se casează parțial decizia Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Luciada Consulting” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului material și moral, în partea încasării prejudiciului moral și se emite în această parte o nouă hotărâre prin care:

Se încasează de la bugetul de stat gestionat de Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul Societății Comerciale „Luciada Consulting” Societate cu Răspundere Limitată cu titlu de prejudiciu moral suma de 20 000 (două zeci mii) lei.

În rest decizia Curții de Apel Chișinău din 15 septembrie 2016 se menține.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Tamara Chișca-Doneva